

VI. Покръстване на българското царство.

Християнството въ българските земи до Вориса. — Християнството започнало да се разпространява въ Балканския полуостровъ най-напредъ по българските крайбрежия и то още въ апостолските времена. Първите църкви въ тия места били организирани отъ апостола Павла. Въ II-я въекъ то проникнало въ черноморските гръцки колонии, а въ III-я въекъ започнало да се разпространява и въ вътрешността на полуострова. Въ IV-я въекъ тукъ били вече организирани много църкви и билъ свиканъ даже църковенъ съборъ въ Сердика (София въ 347 г.). А въ V-я въекъ християнството проникнало почти навсякъдъ въ полуострова. Новата вѣра, която носила утешение за бѣдните, страждущите, онеправданите и подчинените, се разпростирила най-напредъ между бѣдната градска класа, следъ това между робите, по-послѣ прѣминала постепенно въ по-образованите, по-заможните и въ управляващите кръгове, а най-послѣ почнала да прониква и между подвластните племена, отъ които най-късно и то на своя езикъ приели християнството бесите. Така щото, когато се почнало великото прѣселение на народите, християнството било станало вече господствуваща вѣра въ всички племена на Балканския полуостровъ.

Когато нахлули варварите, тѣ разрушавали храмовете, избивали или отвеждали въ плени християните и имъ отнемали имота. Най-големъ ударъ на християнството нанесли славяните, които проникнали навсякъдъ въ полуострова, но и тѣ скоро започнали да приематъ новата вѣра. Най-напредъ приели християнството ония отъ славяните, които се заселили въ долня Тракия и по южните крайбрежия, защото скоро подпаднали подъ византийската власть. Християнството започнало да се разпространява, ако и многобавно, и въ вътрешността на полуострова между сво-